

af markedsadgangen for landbrugsprodukter fra de central- og østeuropæiske lande – altså til ensidig fordel for disse – har Danmark derfor også markeret sig som tilhørende den mest liberale fløj.

Spm. nr. S 397

Til trafikministeren (8/11 95) af:

Erik Jacobsen (V):

»Vil ministeren redegøre for, på hvilken måde ministeren påtænker at nedbringe DSB's ekstraordinære udgifter på i alt 3,7 mio. kr. til transport af passagerer og personale i tilfælde af f.eks. forsinkelser i togdriften?«

Begrundelse

Hvis DSB's materiel fortsat udsættes for nedslidning uden løbende realistiske bevillinger til udskiftning og modernisering, må de ekstraordinære udgifter forventes at stige til et helt uacceptabelt niveau.

Bedre vedligeholdelse af materiel kombineret med en bedre tilrettelæggelse af personalets opgaver vil således frigive midler til den løbende modernisering af DSB's drift.

Svar (20/11 95)

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

DSB oplyser, at der løbende arbejdes på at forbedre kvaliteten og nedbringe antallet af fejl, som medfører driftsforstyrrelser. I arbejdet med at forbedre kvaliteten indgår målsætninger om det maksimale antal tilladte fejl inden for nærmere definerede områder og løbende overvågning heraf med henblik på direkte opfølgning, hvor det er nødvendigt. På den måde bliver behovet for erstatningsbefordring gjort mindre.

I en del tilfælde er behovet for erstatningsbefordring affødt af planlagte ændringer i trafikafviklingen ved eksempelvis nødvendige sporarbejder, hvor det ikke er muligt udelukkende at foretage disse om natten.

Erstatningsbefordring er undertiden også en følge af en række forhold, der ligger uden for DSB's kontrol, f.eks. i forbindelse med personpåkørsler.

Endelig ville erstatningsbefordring i nogle tilfælde ikke havde været nødvendig, hvis kvaliteten af materiel eller teknisk udstyr var højere. Her spiller det bl.a. en rolle, at de nye elektriske regionaltog endnu kun i begrænset omfang er indsat på Sjælland. Derfor er det nødvendigt i større udstrækning end forudset at køre med ældre materiel.

Spm. nr. S 336

Til undervisningsministeren (2/11 95) af:

Bruno Jerup (EL):

»Hvor mange penge bruges der om året på landsplan på uddannelsesvejledning, herunder bl.a. på en skolevejledningsordning i folkeskolen?«

Begrundelse

I forbindelse med debatten om den fremtidige vejledningsindsats i kommunerne i forhold til eleverne, hvor der bl.a. i regeringens voksen- og efteruddannelsesoplæg fra september lægges op til en styrkelse af og koordinering af vejledningsindsatsen, vil det være interessant at have et billede af det faktiske og reelle omfang af vejledningen.

Svar (23/11 95)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Uddannelsesvejledningen gennemføres i et eller andet omfang på alle statens uddannelsesinstitutioner, men også på institutioner i amter og kommuner. Der foretages ikke nogen løbende samlet registrering af udgifterne til uddannelsesvejledning.

I 1987 gennemførtes en større undersøgelse af Undervisningsministeriets vejledningsordninger. PLS-Consult, som gennemførte undersøgelsen, anfører i den afsluttende rapport, at de samlede lønudgifter inden for Undervisningsministeriets område udgjorde ca. 317 mio. kr. årligt.

I skoleåret 1992-93 udgjorde lønudgiften til specielt folkeskolens skolevejledning 30 mio. kr., hvortil kan lægges ca. 38 mio. kr. som lønudgift til klasselærere for gennemførelse af vejledning.